

SCRIPTIES

Marcel Barnard, *Een poëtische wereldbeschouwing - over het denken van mr. C.W. Opzoomer*, Amsterdam, maart 1984, 58 pagina's.

Mr. C.W. Opzoomer onderscheidt in zijn 'empirische' periode vijf kenbronnen der waarheid: de zinnelijke waarneming, het zinnelijk gevoel, het schoonheidsgevoel, het zedelijk gevoel en het godsdienstig gevoel. Deze vijf zijn niet tot elkaar te herleiden, maar de wijsgeer en de kunstenaar vatten het verdeelde tot eenheid samen. Zó verstaat de filosoof Opzoomer zichzelf: denker, dichter, kolorist. De filosoof is de kunstenaar - dat is de constante in Opzoomers werken. Opzoomer is artiest en moet zo verstaan worden. Het schoonheidsgevoel is dan ook dé kenbron. De poëzie (de hoogste der kunsten) neemt de zedelijkheid in zich op; God en de wereld gaan beide op in de poëzie. Zo leidt de kunst alles, heel de wereld, heel ons leven, naar het einde. Ziedaar wat Opzoomer zelf noemt 'de poëtische wereldbeschouwing'.

De scriptie bestaat uit vier hoofdstukken en een epiloog, plus noten. Het eerste hoofdstuk behandelt de bespiegelende periode (Zegepraal der wijsbegeerte), het tweede de ervaring (Ervaring: waarom is het zoo? het is zoo), het derde de godsdienst (De godsdienst: kalme berusting, eerbiedig zwijgen, stille hoop en kinderlijke dankbaarheid - want God regeert!). Hoofdstuk 4 (Een poëtische wereldbeschouwing) kijkt terug en trekt vragenderwijs conclusies. De epiloog behandelt de verhouding tussen Opzoomer en Kant. De scriptie, geschreven voor het doctoraalexamen aan de theologische faculteit van de U.v.A., werd begeleid door prof.dr. E.J. Beker, en is opgenomen in de instituutsbibliotheek van de faculteit, Herengracht 514-516 te Amsterdam.

M. Barnard
Wilhelminastraat 9¹
1054 VT Amsterdam
tel. 020 - 83 73 84.